

Arrest

nr. 295 139 van 6 oktober 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. LUYTENS
Lakenselaan 53
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 30 mei 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 april 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 juli 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 september 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. LUYTENS en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Pashtoen origine te zijn. U bent geboren in Rawal Pandi (Pakistan) waar u verbleef met uw familie tot eind 2015. Eind 2015 keerde uw familie terug naar Afghanistan. In Afghanistan woonden jullie in het dorp Ambarkhana, gelegen in het district Bati Kot in de provincie Nangarhar.

Ongeveer twee à drie maanden na de terugkeer van uw familie naar Afghanistan werd uw vader onder druk gezet om zijn zonen te overhandigen aan de taliban. Uw paternale oom U.(...), commandant bij de

taliban, wou dat uw broer A.(...) en u zich bij de taliban aansloten. Uw vader weigerde op U.(...) zijn eis in te gaan. Hij wou dat jullie beiden naar school gingen. Omdat uw vader zijn zonen niet stuurde, eiste U.(...) van uw vader dat hij zich aansloot bij de taliban, wat gebeurde. In 2017 overleed uw vader tijdens het maken van een bom. Na het overlijden van uw vader verhuisde uw familie naar het huis van uw maternale oom in het dorp Gerdew.

U.(...) benaderde uw familie opnieuw na de dood van uw vader. Ditmaal werd uw broer A.(...) onder druk gezet om zich aan te sluiten bij de taliban. Hij moest de plaats van uw vader innemen. Hierom verliet A.(...) Afghanistan in maart 2018.

Op 12 juli 2019 vroeg uw broer internationale bescherming aan in België. Op 30 maart 2020 werd in het verzoek van uw broer de status van subsidiaire bescherming toegekend. Het Commissariaat-generaal hechtte geen geloof aan de door uw broer aangehaalde asielmotieven. Gezien zijn afkomst uit een district Batikot in de provincie Nangarhar waar een reëel risico bestond van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict (art 48/4 §2 c van de gecoördineerde Vreemdelingenwet), zijn positie en situatie in de regio, zijn hoedanigheid van burger en het tekort aan bescherming en een reëel binnenlands vluchtalternatief geloofwaardig werden geacht, werd uw broer A.(...), rekening houdend met de destijds actuele situatie in het district Batikot van de provincie Nangarhar, de status van subsidiaire bescherming toegekend.

Anderhalf jaar à twee jaar na het vertrek van A.(...) uit Afghanistan werd u onder druk gezet om voor de taliban te werken. Via de madrassa werd u gerekruteerd om zakken te verplaatsen. Indien u niet meewerkte, zouden de taliban uw moeder, maternale oom en broer vermoorden. U heeft ongeveer zes à zeven maanden dergelijke zakken verplaatst. Plots hoorde u dat u nieuwe opdrachten van de taliban zou krijgen. U zou informatie moeten verzamelen aan de algemene weg over overheidswagens die richting het dorp Ambarkhana rijden. In een volgende fase zou u een winkel moeten oprichten en bommen gooien naar de wagens van de overheid. Ook werd er gesproken dat u bommen diende te plaatsen onder auto's. U was bang dat er spionnen waren bij de algemene weg. Omwille van deze schrik en uit gewetensbezwaar, u wou u geen onschuldige mensen of militairen doden, bracht u uw moeder op de hoogte van uw activiteiten bij de taliban en hun nieuwe eisen. Uw moeder besloot dat u Afghanistan diende te verlaten.

Vijf à tien dagen nadat u uw moeder hierover inlichtte, verliet u Afghanistan. Via de bazaar ging u eerst naar Nangarhar. Vanuit Nangarhar zette u uw reis verder richting Iran. Na Iran reisde u via Turkije, Bulgarije en Servië tot in België. In België diende u een verzoek om internationale bescherming in op 10 maart 2022.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u te worden gedood door de taliban.

Ter staving van uw identiteit legde u uw originele vluchtelingenkaart voor afgegeven in Pakistan.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Uit het persoonlijk onderhoud komt concreet naar voren dat u vreest te worden gedood door de taliban. U werkte ongeveer zes à zeven maanden voor de taliban. Na het uitvoeren van deze logistieke taak vernam u dat u een nieuwe taak moest voeren. In een eerste stadium diende u informatie te verzamelen over de overheidswagens die richting het dorp reden. Later zou u bommen moeten gooien of plaatsen bij hun

wagens. U wou deze taak niet doen omwille van gewetensbezwaar en uit schrik van de overheid. U vreest dat de taliban u zullen vermoorden omdat u weigerde deze taak uit te voeren. Er moet echter worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft kunnen maken dat uw paternale oom U.(...) en uw vader beiden lid waren van de taliban. Tevens konden uw verklaringen in verband met uw eigen problemen niet overtuigen. Bijgevolg kan het CGVS geen geloof toeschrijven aan uw asielrelaas en de vrees die u hieruit puurt.

Vooreerst kunnen er ernstige bedenkingen gemaakt worden bij het profiel van uw paternale oom U.(...) en uw vader bij de taliban. Uitgenodigd te vertellen over de activiteiten van uw paternale oom bij de taliban overstijgen uw verklaringen de algemeenheden niet. U kwam niet verder dan te vertellen dat hij een commandant van de regio is. Wat betreft zijn takenpakket haalt u vaag aan dat veel mensen voor hem werkten en hij mensen stuurt naar controleposten (notities persoonlijk onderhoud CGVS, d.d. 28 februari 2023 [hierna NPO1], p. 12). Dit is op zijn minst opmerkelijk te noemen gezien u zelf gedurende enige tijd werkte voor de taliban onder het bevel van deze oom. U heeft geen enkel idee wanneer uw paternale oom zich aansloot bij de taliban en hoelang hij ondertussen lid is (NPO1, p. 12 en notities persoonlijk onderhoud CGVS, d.d. 23 maart 2023 [hierna NPO2], p. 7). Bovendien gaf u aan dat u niet weet wat zijn huidige functie is bij de taliban. Uit uw verklaringen bleek dat u geen vragen aan uw familie in Afghanistan hierover heeft gesteld (CGVS, NPO2, p. 7). U kan slechts vermoeden dat hij nu een nog grotere commandant is (NPO2, p. 7). Het mag ten zeerste verbazen dat u na uw vertrek uit Afghanistan geen interesse toonde in uw paternale oom en zijn positie binnen de taliban. Uw paternale oom is namelijk de oorzaak van de problemen die uw familie heeft gekend in Afghanistan. Uw vrees voor vervolging vloeit voort uit het lidmaatschap van uw paternale oom bij de taliban. U verklaarde namelijk het volgende tijdens het tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS: **"mijn probleem is met mijn paternale oom want van hem zal ik me nooit bevrijden"** (NPO2, p. 14). Gezien uw paternale oom en zijn banden bij de taliban de oorzaak zijn voor uw vrees voor vervolging mag er van u worden verwacht dat u alle moeite en inspanningen levert om te achterhalen wat de huidige functie van uw oom is binnen de taliban. Uw nalaten ter zake ondermijnt de ernst van uw vrees in ernstige mate.

Evenzeer kunnen er twijfels worden geplaatst bij het lidmaatschap van uw vader bij de taliban. Uw vader werd lid van de taliban nadat hij onder druk werd gezet door uw paternale oom (NPO1, p. 7). Uw verklaringen omtrent het profiel van uw vader waren dermate summier dat er danig getwijfeld kan worden aan zijn lidmaatschap bij de taliban. Wanneer gevraagd over de activiteiten van uw vader antwoordde u enkel in algemene bewoordingen. Dit is vreemd daar u aangaf dat zowel uw moeder als uw broer A.(...) meer informatie hebben over het werk van uw vader (NPO1, p. 7 en NPO2, p. 6). Uit uw verklaringen blijkt dat u hen geen vragen heeft gesteld hieromtrent. Ofschoon u wekelijks contact heeft in België met uw broer A.(...) praat u niet met hem over de functie van uw vader bij de taliban omdat dit geen goede herinneringen zijn. U voegde hieraan toe dat het geen nut heeft om hierover in gesprek te gaan (NPO2, p. 7). Deze uitleg kan echter niet overtuigen. Het lidmaatschap van uw paternale oom en van uw vader is de reden waarom zowel A.(...) als u in de problemen kwamen. Daar er van u werd verwacht in de voetsporen te treden van uw vader mag worden aangenomen dat u meer wil weten wat de taken van uw vader waren. Dat u niet meer interesse toonde in het werk van uw vader tast de geloofwaardigheid van uw asielrelaas en de vrees die u hieruit puurt verder aan.

Hoewel niet van u wordt verwacht dat u tot in de kleinste details zou kunnen vertellen over het lidmaatschap bij de taliban van uw paternale oom en uw vader mag toch een zekere kennis verwacht worden over hun concrete functies en activiteiten, zeker omdat hun tewerkstelling aan de basis zou liggen van uw vlucht uit Afghanistan. Gezien de informatie die u kon geven over het profiel van uw oom en vader dermate summier was kan er danig getwijfeld worden aan het gegeven of zij werkelijk aangesloten waren bij de taliban.

U situeerde uw eigen problemen met de taliban in het verlengde van de problemen van eerst uw vader en vervolgens uw broer A.(...). Er dient echter op te worden gewezen dat de status van vluchteling uw broer A.(...) werd geweigerd omdat uw broer geheel niet aannemelijk maakte dat jullie oom hem probeerde te rekruteren na het overlijden van jullie vader. Uw broer ging tegen deze beslissing niet in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Hierdoor staat deze beslissing vast. Dat u zich ondanks het vastgestelde ongeloofwaardige karakter van uw broers rekrutering door de taliban toch op dezelfde feiten beroept om te stellen dat diezelfde oom zich na het vertrek van uw broer vervolgens tot u richtte om zich na uw broer aan te sluiten bij de taliban, doet bijkomend twijfelen aan de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen feiten.

Bovendien dient erop te worden gewezen dat uw relaas op een belangrijk punt ook strijdig is met dat van uw broer. Zo bleek uit de verklaringen van uw broer A.(...) niet dat uw vader zich aansloot bij de taliban uit druk opgelegd door uw paternale oom. Uw broer verklaarde, in lijn met uw asielaanvraag, dat uw oom wou dat A.(...) deelnam aan de jihad. Uw vader vond A.(...) op dat moment echter te jong. Uw oom vroeg aan uw vader of hij wou deelnemen in A.(...) zijn plaats waarna uw vader instemde. Uw vader ging zelfs akkoord dat A.(...) zou deelnemen aan de jihad eens hij ouder was. A.(...) toonde aanvankelijk interesse in de activiteiten van de taliban. Pas nadat hij zag hoe talibanleden enkele personen vermoordden, veranderde A.(...) van mening (notities persoonlijk onderhoud CGVS A.(...), d.d. 27.02.2020 [hierna NPO A.(...)], p. 8). Er bleek bovendien een concrete afspraak te zijn. A.(...) kreeg één tot twee jaar de tijd om zich voor te bereiden op de jihad en religieuze lessen te volgen. Gedurende die tijd deed uw vader mee aan de jihad. Eens A.(...) volledig opgeleid was, zou uw vader terugkeren naar huis (NPO A.(...), p. 10). Het is opmerkelijk dat u doorheen de beide persoonlijke onderhoudsbezoeken meermaals vermeldde hoe uw vader onder druk werd gezet om zich aan te sluiten bij de taliban. In het persoonlijk onderhoud van A.(...) bleek niet dat er sprake was van druk ten aanzien van uw vader. Door deze vaststelling komt de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag verder op de helling te staan.

Verder dient volledigheidshalve te worden opgemerkt dat ook uw verklaringen omtrent de door u voorgehouden vervolgingsfeiten na het vertrek van A.(...) uit Afghanistan allerminst konden overtuigen. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u niet duidelijk kon aangeven wanneer uw persoonlijke problemen met de taliban startte. Eerst verklaarde u dat uw problemen begonnen ongeveer een jaar, anderhalf jaar, of twee jaar na het vertrek van A.(...) uit Afghanistan (NPO1, p. 9). Er dient te worden gezegd dat het verschil tussen één en twee jaar groot is. Verwacht mag worden dat u éénduidig en concreet kunt aangeven wanneer u werd geïnteresseerd door de taliban. In het tweede persoonlijk onderhoud gaf u aan dat uw problemen anderhalf jaar na het vertrek van uw broer begonnen (NPO2, p. 8). Later verruimde u opnieuw het tijds kader wanneer u zei dat uw problemen begonnen anderhalf à twee jaar na vertrek van A.(...) (NPO2, p. 11). Finaal stelde u zelfs dat u anderhalf à twee en een half jaar na het vertrek van uw broer A.(...) begon te werken voor de taliban (NPO2, p. 15). U verklaarde dat de taliban gedurende deze periode op zoek bleven naar A.(...). De taliban kwamen zeer regelmatig langs – soms na twee dagen, sowieso een keer per week - en jullie ontvingen in die periode brieven gericht aan uw broer (NPO2, p. 8 tem 10). Telkenmale gaven jullie te kennen niet te weten waar uw broer was (NPO2, p. 10). Wetende dat de taliban geen tegenspraak dulden, is het niet geloofwaardig dat ze gedurende anderhalf jaar of langer zoveel geduld hebben gehad en uw familie bleven opzoeken zonder enige verdere stappen te ondernemen.

Bovendien is het weinig aannemelijk dat de taliban of uw paternale oom niet eerder interesse toonden in u. Het doet de wenkbrouwen fronsen waarom ze u pas viseerden anderhalf jaar à twee jaar na het vertrek van A.(...). Gezien de regelmatige bezoeken in die periode is het niet geloofwaardig dat u niet eerder onder druk werd gezet om voor de taliban te werken, gegeven ook het feit dat uw oom reeds in 2015 bij uw vader aangaf dat zijn twee zonen zich moesten aansluiten bij de taliban. Wanneer gevraagd waarom u pas anderhalf à twee jaar na het vertrek van A.(...) problemen kreeg met de taliban, verklaarde u plots dat de taliban u ook in die tussenliggende periode (eerder dus) regelmatig zochten. Ze vroegen regelmatig toen naar u en waar u was. Deze verklaring kan echter niet overtuigen. Vooreerst mag verwacht worden dat u dit eerder tijdens het persoonlijk onderhoud aangaf, quod non. Bovendien kan worden verwacht dat de taliban – indien ze effectief toen reeds geïnteresseerd waren in u - u met dwang of geweld meenamen tijdens één van hun vele bezoeken in die periode aan de woning van uw maternale oom waar u toen verbleef. U gaf immers duidelijk te kennen zich in de woning te hebben bevonden toen ze langskwamen (NPO2, p. 10 en 22).

Aansluitend op voorgaande dient te worden opgemerkt dat u wisselende verklaringen aflegde over de problemen van uw familie nadat u Afghanistan verliet. U gevraagd of uw familie nog problemen ondervond na uw vertrek verklaarde u vooreerst dat er geen problemen meer zijn. Volgens u zijn er geen problemen omwille van de fysieke beperking van uw broer en het feit dat uw moeder een vrouw is (NPO1, p. 12). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS herhaalde u in eerste instantie uw eerdere verklaringen. U verwees ditmaal ook naar de leeftijd van uw moeder en maternale oom (NPO2, p. 11). U veranderde echter vervolgens uw antwoord door plots te stellen dat u dacht dat uw familie nog steeds wordt geplaagd door de taliban. Dit bleek echter een vermoeden te zijn omdat uw moeder en maternale oom u niets vertellen over incidenten of gebeurtenissen na uw vertrek (NPO2, p. 11). Uiteindelijk bleek dat uw moeder toch informatie gaf. Volgens haar is de taliban na uw vertrek niet meer langsgesproken bij het huis van uw maternale oom. De taliban trachten via de dorpelingen en uw maternale oom wel te weten waar u bent. Opnieuw veranderde u uw verklaringen door aan te geven dat de taliban **misschien** vroegen aan de dorpelingen waar u was. Het feit dat u geen duidelijk beeld kon geven over de situatie waarin uw

familie zich bevindt na uw vertrek doet de wenkbrauwen fronsen. Er dient te worden verwezen naar de ernstige bedreigingen van de taliban zoals door u voorgehouden. U verklaarde namelijk dat de taliban uw moeder, uw broer en uw maternale oom zouden vermoorden indien u weigerde de logistieke taak uit te voeren of indien u uw familie zou inlichten over uw betrokkenheid bij de taliban (NPO2, p. 11, 17 en 20). Het is niet geloofwaardig dat de taliban geen verdere stappen ondernamen nadat zowel u als uw broer wegvluchtten van hen. Verwacht mag worden dat de taliban genoeg hadden van de ongehoorzaamheid van uw familie. Bovendien bleek uit uw verklaringen dat u amper interesse toonde in de situatie van uw familie na uw vertrek uit Afghanistan. U verklaarde namelijk finaal hiernaar niet te vragen. U zei: **"wat daar allemaal gebeurd, ik wil dat niet weten (NPO2, p. 21)."** Het dient gezegd dat van iemand die internationale bescherming vraagt mag verwacht worden hij al het mogelijke doet om informatie te verzamelen die zijn relaas ondersteunen. Uw gebrek aan interesse in de verdere evolutie van uw persoonlijke problemen, doet afbreuk aan de ernst van uw voorgehouden vrees voor vervolging en ondermijnt tevens de geloofwaardigheid van uw relaas.

Omwille van bovenstaande redenen slaagde u er niet in de problemen van u en uw familie met de taliban aannemelijk te maken. Bijgevolg kan u in uw hoofde niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging omwille van problemen met de taliban.

De door u ter staving van uw verzoek om internationale bescherming voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Uw Pakistaanse vluchtelingenkaart vormt louter een aanwijzing van uw identiteit die hier verder niet ter discussie staat.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de

omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022** van 23 september 2022 en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berymbommen, magnetische

bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLEED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in ‘extreme need’) en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat

“In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf,

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf)

blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van ‘hulpverzadiging’ en ‘overuitgaven’, wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername

heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance/afghanistan-january-2023>) en **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees

voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Uit de bewoordingen van het aangevoerde middel blijkt dat verzoeker kritiek heeft op de inhoudelijke correctheid van de motieven, zodat het middel verder vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht wordt onderzocht.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoekende partij evenmin als vluchteling erkennen of haar de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht:

“Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Uit het persoonlijk onderhoud komt concreet naar voren dat u vreest te worden gedood door de taliban. U werkte ongeveer zes à zeven maanden voor de taliban. Na het uitvoeren van deze logistieke taak vernam u dat u een nieuwe taak moest voeren. In een eerste stadium diende u informatie te verzamelen over de overheidswagens die richting het dorp reden. Later zou u bommen moeten gooien of plaatsen bij hun wagens. U wou deze taak niet doen omwille van gewetensbezwaar en uit schrik van de overheid. U vreest dat de taliban u zullen vermoorden omdat u weigerde deze taak uit te voeren. Er moet echter worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft kunnen maken dat uw paternale oom U.(...) en uw vader beiden lid waren van de taliban. Tevens konden uw verklaringen in verband met uw eigen problemen niet overtuigen. Bijgevolg kan het CGVS geen geloof toeschrijven aan uw asielaanvraag en de vrees die u hieruit puurt.

*Vooreerst kunnen er ernstige bedenkingen gemaakt worden bij het profiel van uw paternale oom U.(...) en uw vader bij de taliban. Uitgenodigd te vertellen over de activiteiten van uw paternale oom bij de taliban overstijgen uw verklaringen de algemeenheden niet. U kwam niet verder dan te vertellen dat hij een commandant van de regio is. Wat betreft zijn takenpakket haalt u vaag aan dat veel mensen voor hem werkten en hij mensen stuurt naar controleposten (notities persoonlijk onderhoud CGVS, d.d. 28 februari 2023 [hierna NPO1], p. 12). Dit is op zijn minst opmerkelijk te noemen gezien u zelf gedurende enige tijd werkte voor de taliban onder het bevel van deze oom. U heeft geen enkel idee wanneer uw paternale oom zich aansloot bij de taliban en hoelang hij ondertussen lid is (NPO1, p. 12 en notities persoonlijk onderhoud CGVS, d.d. 23 maart 2023 [hierna NPO2], p. 7). Bovendien gaf u aan dat u niet weet wat zijn huidige functie is bij de taliban. Uit uw verklaringen bleek dat u geen vragen aan uw familie in Afghanistan hierover heeft gesteld (CGVS, NPO2, p. 7). U kan slechts vermoeden dat hij nu een nog grotere commandant is (NPO2, p. 7). Het mag ten zeerste verbazen dat u na uw vertrek uit Afghanistan geen interesse toonde in uw paternale oom en zijn positie binnen de taliban. Uw paternale oom is namelijk de oorzaak van de problemen die uw familie heeft gekend in Afghanistan. Uw vrees voor vervolging vloeit voort uit het lidmaatschap van uw paternale oom bij de taliban. U verklaarde namelijk het volgende tijdens het tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS: **“mijn probleem is met mijn paternale oom want van hem zal ik me nooit bevrijden”** (NPO2, p. 14). Gezien uw paternale oom en zijn banden bij de taliban de oorzaak zijn voor uw vrees voor vervolging mag er van u worden verwacht dat u alle moeite en inspanningen levert om te achterhalen wat de huidige functie van uw oom is binnen de taliban. Uw nalaten ter zake ondermijnt de ernst van uw vrees in ernstige mate.*

Evenzeer kunnen er twijfels worden geplaatst bij het lidmaatschap van uw vader bij de taliban. Uw vader werd lid van de taliban nadat hij onder druk werd gezet door uw paternale oom (NPO1, p. 7). Uw verklaringen omtrent het profiel van uw vader waren dermate summier dat er danig getwijfeld kan worden aan zijn lidmaatschap bij de taliban. Wanneer gevraagd over de activiteiten van uw vader antwoordde u enkel in algemene bewoordingen. Dit is vreemd daar u aangaf dat zowel uw moeder als uw broer A.(...) meer informatie hebben over het werk van uw vader (NPO1, p. 7 en NPO2, p. 6). Uit uw verklaringen blijkt dat u hen geen vragen heeft gesteld hieromtrent. Ofschoon u wekelijks contact heeft in België met uw broer A.(...) praat u niet met hem over de functie van uw vader bij de taliban omdat dit geen goede herinneringen zijn. U voegde hieraan toe dat het geen nut heeft om hierover in gesprek te gaan (NPO2, p. 7). Deze uitleg kan echter niet overtuigen. Het lidmaatschap van uw paternale oom en van uw vader is de reden waarom zowel A.(...) als u in de problemen kwamen. Daar er van u werd verwacht in de voetsporen te treden van uw vader mag worden aangenomen dat u meer wil weten wat de taken van uw vader waren. Dat u niet meer interesse toonde in het werk van uw vader tast de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag en de vrees die u hieruit puurt verder aan.

Hoewel niet van u wordt verwacht dat u tot in de kleinste details zou kunnen vertellen over het lidmaatschap bij de taliban van uw paternale oom en uw vader mag toch een zekere kennis verwacht worden over hun concrete functies en activiteiten, zeker omdat hun tewerkstelling aan de basis zou liggen

van uw vlucht uit Afghanistan. Gezien de informatie die u kon geven over het profiel van uw oom en vader dermate summier was kan er danig getwijfeld worden aan het gegeven of zij werkelijk aangesloten waren bij de taliban.

U situeerde uw eigen problemen met de taliban in het verlengde van de problemen van eerst uw vader en vervolgens uw broer A.(...). Er dient echter op te worden gewezen dat de status van vluchteling uw broer A.(...) werd geweigerd omdat uw broer geheel niet aannemelijk maakte dat jullie oom hem probeerde te rekruteren na het overlijden van jullie vader. Uw broer ging tegen deze beslissing niet in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Hierdoor staat deze beslissing vast. Dat u zich ondanks het vastgestelde ongeloofwaardige karakter van uw broers rekrutering door de taliban toch op dezelfde feiten beroept om te stellen dat diezelfde oom zich na het vertrek van uw broer vervolgens tot u richtte om zich na uw broer aan te sluiten bij de taliban, doet bijkomend twifelen aan de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen feiten.

Bovendien dient erop te worden gewezen dat uw relaas op een belangrijk punt ook strijdig is met dat van uw broer. Zo bleek uit de verklaringen van uw broer A.(...) niet dat uw vader zich aansloot bij de taliban uit druk opgelegd door uw paternale oom. Uw broer verklaarde, in lijn met uw asielrelaas, dat uw oom wou dat A.(...) deelnam aan de jihad. Uw vader vond A.(...) op dat moment echter te jong. Uw oom vroeg aan uw vader of hij wou deelnemen in A.(...) zijn plaats waarna uw vader instemde. Uw vader ging zelfs akkoord dat A.(...) zou deelnemen aan de jihad eens hij ouder was. A.(...) toonde aanvankelijk interesse in de activiteiten van de taliban. Pas nadat hij zag hoe talibanleden enkele personen vermoordden, veranderde A.(...) van mening (notities persoonlijk onderhoud CGVS A.(...), d.d. 27.02.2020 [hierna NPO A.(...)], p. 8). Er bleek bovendien een concrete afspraak te zijn. A.(...) kreeg één tot twee jaar de tijd om zich voor te bereiden op de jihad en religieuze lessen te volgen. Gedurende die tijd deed uw vader mee aan de jihad. Eens A.(...) volledig opgeleid was, zou uw vader terugkeren naar huis (NPO A.(...), p. 10). Het is opmerkelijk dat u doorheen de beide persoonlijke onderhouds meermaals vermeldde hoe uw vader onder druk werd gezet om zich aan te sluiten bij de taliban. In het persoonlijk onderhoud van A.(...) bleek niet dat er sprake was van druk ten aanzien van uw vader. Door deze vaststelling komt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder op de helling te staan.

Verder dient volledigheidshalve te worden opgemerkt dat ook uw verklaringen omtrent de door u voorgehouden vervolgingsfeiten na het vertrek van A.(...) uit Afghanistan allerm minst konden overtuigen. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u niet duidelijk kon aangeven wanneer uw persoonlijke problemen met de taliban startte. Eerst verklaarde u dat uw problemen begonnen ongeveer een jaar, anderhalf jaar, of twee jaar na het vertrek van A.(...) uit Afghanistan (NPO1, p. 9). Er dient te worden gezegd dat het verschil tussen één en twee jaar groot is. Verwacht mag worden dat u éénduidig en concreet kunt aangeven wanneer u werd geviseerd door de taliban. In het tweede persoonlijk onderhoud gaf u aan dat uw problemen anderhalf jaar na het vertrek van uw broer begonnen (NPO2, p. 8). Later verruimde u opnieuw het tijds kader wanneer u zei dat uw problemen begonnen anderhalf à twee jaar na vertrek van A.(...) (NPO2, p. 11). Finaal stelde u zelfs dat u anderhalf à twee en een half jaar na het vertrek van uw broer A.(...) begon te werken voor de taliban (NPO2, p. 15). U verklaarde dat de taliban gedurende deze periode op zoek bleven naar A.(...). De taliban kwamen zeer regelmatig langs – soms na twee dagen, sowieso een keer per week - en jullie ontvingen in die periode brieven gericht aan uw broer (NPO2, p. 8 tem 10). Telkenmale gaven jullie te kennen niet te weten waar uw broer was (NPO2, p. 10). Wetende dat de taliban geen tegenspraak dulden, is het niet geloofwaardig dat ze gedurende anderhalf jaar of langer zoveel geduld hebben gehad en uw familie bleven opzoeken zonder enige verdere stappen te ondernemen.

Bovendien is het weinig aannemelijk dat de taliban of uw paternale oom niet eerder interesse toonden in u. Het doet de wenkbrauwen fronsen waarom ze u pas viseerden anderhalf jaar à twee jaar na het vertrek van A.(...). Gezien de regelmatige bezoeken in die periode is het niet geloofwaardig dat u niet eerder onder druk werd gezet om voor de taliban te werken, gegeven ook het feit dat uw oom reeds in 2015 bij uw vader aangaf dat zijn twee zonen zich moesten aansluiten bij de taliban. Wanneer gevraagd waarom u pas anderhalf à twee jaar na het vertrek van A.(...) problemen kreeg met de taliban, verklaarde u plots dat de taliban u ook in die tussenliggende periode (eerder dus) regelmatig zochten. Ze vroegen regelmatig toen naar u en waar u was. Deze verklaring kan echter niet overtuigen. Vooreerst mag verwacht worden dat u dit eerder tijdens het persoonlijk onderhoud aangaf, quod non. Bovendien kan worden verwacht dat de taliban – indien ze effectief toen reeds geïnteresseerd waren in u - u met dwang of geweld meenamen tijdens één van hun vele bezoeken in die periode aan de woning van uw maternale oom waar u toen verbleef. U gaf immers duidelijk te kennen zich in de woning te hebben bevonden toen ze langskwamen (NPO2, p. 10 en 22).

*Aansluitend op voorgaande dient te worden opgemerkt dat u wisselende verklaringen aflegde over de problemen van uw familie nadat u Afghanistan verliet. U gevraagd of uw familie nog problemen ondervond na uw vertrek verklaarde u vooreerst dat er geen problemen meer zijn. Volgens u zijn er geen problemen omwille van de fysieke beperking van uw broer en het feit dat uw moeder een vrouw is (NPO1, p. 12). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS herhaalde u in eerste instantie uw eerdere verklaringen. U verwees ditmaal ook naar de leeftijd van uw moeder en maternale oom (NPO2, p. 11). U veranderde echter vervolgens uw antwoord door plots te stellen dat u dacht dat uw familie nog steeds wordt geplaagd door de taliban. Dit bleek echter een vermoeden te zijn omdat uw moeder en maternale oom u niets vertellen over incidenten of gebeurtenissen na uw vertrek (NPO2, p. 11). Uiteindelijk bleek dat uw moeder toch informatie gaf. Volgens haar is de taliban na uw vertrek niet meer langsgesproken bij het huis van uw maternale oom. De taliban trachten via de dorpelingen en uw maternale oom wel te weten waar u bent. Opnieuw veranderde u uw verklaringen door aan te geven dat de taliban **misschien** vroegen aan de dorpelingen waar u was. Het feit dat u geen duidelijk beeld kon geven over de situatie waarin uw familie zich bevindt na uw vertrek doet de wenkbrauwen fronsen. Er dient te worden verwezen naar de ernstige bedreigingen van de taliban zoals door u voorgehouden. U verklaarde namelijk dat de taliban uw moeder, uw broer en uw maternale oom zouden vermoorden indien u weigerde de logistieke taak uit te voeren of indien u uw familie zou inlichten over uw betrokkenheid bij de taliban (NPO2, p. 11, 17 en 20). Het is niet geloofwaardig dat de taliban geen verdere stappen ondernamen nadat zowel u als uw broer wegvluchtten van hen. Verwacht mag worden dat de taliban genoeg hadden van de ongehoorzaamheid van uw familie. Bovendien bleek uit uw verklaringen dat u amper interesse toonde in de situatie van uw familie na uw vertrek uit Afghanistan. U verklaarde namelijk finaal hiernaar niet te vragen. U zei: **"wat daar allemaal gebeurd, ik wil dat niet weten (NPO2, p. 21)."** Het dient gezegd dat van iemand die internationale bescherming vraagt mag verwacht worden hij al het mogelijke doet om informatie te verzamelen die zijn relaas ondersteunen. Uw gebrek aan interesse in de verdere evolutie van uw persoonlijke problemen, doet afbreuk aan de ernst van uw voorgehouden vrees voor vervolging en ondermijnt tevens de geloofwaardigheid van uw relaas.*

Omwille van bovenstaande redenen slaagde u er niet in de problemen van u en uw familie met de taliban aannemelijk te maken. Bijgevolg kan u in uw hoofde niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging omwille van problemen met de taliban.

De door u ter staving van uw verzoek om internationale bescherming voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Uw Pakistaanse vluchtelingenkaart vormt louter een aanwijzing van uw identiteit die hier verder niet ter discussie staat."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen enkele ernstige poging onderneemt om voormelde motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn relaas en de redenen waarom hij aanvoert een gegronde vrees vervolging te hebben en/of een reëel risico op ernstige schade te lopen, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft. Zonder in detail in te gaan op de motieven van de bestreden beslissing, dient de Raad na lezing van het verzoekschrift immers vast te stellen dat verzoeker niet aantoonde dat de motivering in de bestreden beslissing, waarin zijn verklaringen ongeloofwaardig worden geacht, onredelijk of ontoereikend zou zijn. Verzoeker komt in wezen immers niet verder dan het louter volharden in en herhalen van zijn eerder afgelegde verklaringen, en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal, hetgeen echter bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij dan ook niet vermag voormelde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten.

Met de stelling dat hij wel degelijk informatie over zijn oom en metgezellen heeft kunnen geven alsook hun *modus operandi* en het gegeven dat zijn oom een hoge commandant was bij de taliban en dus niet zomaar vrij rondliep en contacten onderhield, weerlegt noch verklaart verzoeker de vaststelling dat hij in zijn verklaringen niet verder kwam dan algemeenheden, zijnde dat zijn oom een commandant van de regio is. Wat betreft diens takenpakket haalde verzoeker slechts vaag aan dat veel mensen voor hem werkten en hij mensen stuurt naar controleposten. Hij heeft geen enkel idee wanneer zijn oom zich aansloot bij de taliban en hoelang hij ondertussen lid is. Van iemand die beweert gedurende enige tijd voor de taliban onder het bevel van deze oom te hebben gewerkt is dit uiterst karige informatie. Waar in

het verzoekschrift wordt gesteld dat hij bijzonder jong was en niet in de positie verkeerde om vragen te stellen aan zijn oom, laat staan om details te weten te komen over de activiteiten van zijn oom, wordt opgemerkt dat dergelijke vragen niet alleen aan zijn oom konden worden gesteld. Het gegeven dat verzoeker pas in 2015 terugkeerde naar Afghanistan en er "vreemd" was zodat zijn toegang tot informatie beperkter was, zijn vader overleed in 2017 en zijn broer vertrok in 2018, waardoor zijn positie nog verzwakt was, kan hier geen ander licht op werpen. Dit zijn slechts vage beweringen die geen afbreuk doen aan het feit dat zijn oom naar eigen zeggen een talibancommandant was en hij zelf aandrong bij zijn broer, verzoekers vader, om zijn zonen aan de taliban te overhandigen. Het argument dat verzoeker als een vreemde eend in de bijt werd beschouwd en daarom slechts beperkte toegang tot bepaalde informatie had, houdt dan ook geen steek te meer verzoekers vader beweerdelijk ook bij de taliban was aangesloten. Verzoeker beperkt zich verder tot de algemene stelling dat hij gewoon de orders moest opvolgen, doen wat hem werd gevraagd in de context van het dorp en de politieke en maatschappelijke lokale omstandigheden, doch verschoont zijn beperkte kennis van zijn oom allerminst.

De stelling dat hij gevlucht is voor de druk en verkoos om het allemaal achter zich te laten is niet aannemelijk voor iemand die beweert een dringende nood te hebben aan internationale bescherming.

De vaststelling dat verzoeker zonder enige gegronde reden, geen inspanningen doet teneinde zich te bevragen omtrent deze figuur, die de kern van zijn vrees uitmaakt, en dit zeker ook aan de personen die er eveneens mee te maken hebben, wijst op een gebrek aan interesse in zijn hoofde en ondermijnt de geloofwaardigheid van zijn verhaal. In dit opzicht acht de Raad het evenzeer niet aannemelijk dat verzoeker zelfs niet op de hoogte is van de positie die zijn oom nu na de machtsovername heeft binnen de taliban.

Ook wat betreft de activiteiten van zijn vader bij de taliban betreft blijft verzoeker bij algemeenheden. De stelling dat het begrijpelijk is dat zijn vader weinig details zal gegeven hebben, omdat hij zijn zonen wou beschermen, verklaart noch verschoont verzoekers nalaten hierover vragen te stellen aan zijn moeder en broer. Aangezien er van hem werd verwacht in de voetsporen te treden van zijn vader mag worden aangenomen dat hij meer wil weten wat de taken van zijn vader waren. De vaststelling dat verzoeker niet meer interesse toonde in het werk van zijn vader tast de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas en de vrees die hij hieruit puurt verder aan.

In zoverre verzoeker meent dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vooringenomen zou zijn geweest, kan hij allerminst worden gevolgd. Uit het loutere feit dat in de bestreden beslissing naar de verzoekers beperkte kennis van zijn oom en de activiteiten van zijn vader verwijst kan dit immers geenszins worden afgeleid. Verzoeker brengt geen concrete gegevens bij waaruit blijkt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn verzoek om internationale bescherming niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien hebben de ambtenaren van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de kandidaat-vluchteling. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

Aangezien in de bestreden beslissing werd gesteld dat gelet op het feit dat de informatie die verzoeker kon geven over het profiel van zijn oom en vader dermate summier was en er bijgevolg danig getwijfeld kan worden aan het gegeven of zij werkelijk aangesloten waren bij de taliban, kan worden verwacht dat verzoeker hier thans zich verder zou over hebben bevraagd. Het argument dat hij en zijn broer het verleden achter zich willen laten, strookt niet met een houding van iemand die beweert nood te hebben aan internationale bescherming en wiens verzoek tot internationale bescherming werd geweigerd omwille van een gebrek aan informatie omtrent kernaspecten van het verzoek.

De Raad stelt verder vast dat verzoeker in onderhavig verzoekschrift wat betreft de vaststellingen die gedaan werden in het kader van het verzoek om internationale bescherming van verzoekers broer, zich opnieuw beperkt tot de stelling dat hij het zelden met zijn broer heeft over de gebeurtenissen in Afghanistan en de problemen die zij daar hebben gekend, dat zij blij zijn met elkaars aanwezigheid en naar de toekomst willen kijken. Opnieuw kan van verzoeker die beweert nood te hebben aan internationale bescherming worden verwacht dat hij hierover meer duidelijkheid en nadere inzichten zou kunnen verschaffen. Het enkele argument dat hij het hierover niet meer wil hebben, kan dan ook niet volstaan om de gedane en pertinente vaststellingen in een ander daglicht te stellen.

Het argument dat hij vertelt wat hem verteld is geweest en hij in 2015 slechts 12 jaar oud was, kan evenmin valabel worden geacht om verzoekers beperkte en tegenstrijdige kennis te verklaren of te verschonen.

Het algemene betoog dat het verhaal dat hij thans vertelt niet als leugenachtig kan worden bestempeld, dat het resultaat is van een natuurlijk proces om over het verleden te praten, dat het essentieel is om na te gaan wat hij zelf heeft meegemaakt, dat het voor zich spreekt dat hij zich in een gewetensconflict bevindt met betrekking tot de context waarin hij opgroeide en de activiteiten tegen de overheid waar hij bij betrokken werd en de procedure waarin hij zich thans bevindt in een heel andere maatschappelijke context volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft desbetreffend in gebreke.

Ook met het gegeven dat zijn moeder en broer van geen nut zijn voor de taliban doet hij geen afbreuk aan de verdere motivering van de bestreden beslissing die voor de duidelijkheid hier hernomen wordt:

“Verder dient volledigheidshalve te worden opgemerkt dat ook uw verklaringen omtrent de door u voorgehouden vervolgingsfeiten na het vertrek van A.(...) uit Afghanistan allerminst konden overtuigen. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u niet duidelijk kon aangeven wanneer uw persoonlijke problemen met de taliban startte. Eerst verklaarde u dat uw problemen begonnen ongeveer een jaar, anderhalf jaar, of twee jaar na het vertrek van A.(...) uit Afghanistan (NPO1, p. 9). Er dient te worden gezegd dat het verschil tussen één en twee jaar groot is. Verwacht mag worden dat u éénduidig en concreet kunt aangeven wanneer u werd geviseerd door de taliban. In het tweede persoonlijk onderhoud gaf u aan dat uw problemen anderhalf jaar na het vertrek van uw broer begonnen (NPO2, p. 8). Later verruimde u opnieuw het tijds kader wanneer u zei dat uw problemen begonnen anderhalf à twee jaar na vertrek van A.(...) (NPO2, p. 11). Finaal stelde u zelfs dat u anderhalf à twee en een half jaar na het vertrek van uw broer A.(...) begon te werken voor de taliban (NPO2, p. 15). U verklaarde dat de taliban gedurende deze periode op zoek bleven naar A.(...). De taliban kwamen zeer regelmatig langs – soms na twee dagen, sowieso een keer per week - en jullie ontvingen in die periode brieven gericht aan uw broer (NPO2, p. 8 tem 10). Telkenmale gaven jullie te kennen niet te weten waar uw broer was (NPO2, p. 10). Wetende dat de taliban geen tegenspraak dulden, is het niet geloofwaardig dat ze gedurende anderhalf jaar of langer zoveel geduld hebben gehad en uw familie bleven opzoeken zonder enige verdere stappen te ondernemen.

Bovendien is het weinig aannemelijk dat de taliban of uw paternale oom niet eerder interesse toonden in u. Het doet de wenkbrouwen fronsen waarom ze u pas viseerden anderhalf jaar à twee jaar na het vertrek van A.(...). Gezien de regelmatige bezoeken in die periode is het niet geloofwaardig dat u niet eerder onder druk werd gezet om voor de taliban te werken, gegeven ook het feit dat uw oom reeds in 2015 bij uw vader aangaf dat zijn twee zonen zich moesten aansluiten bij de taliban. Wanneer gevraagd waarom u pas anderhalf à twee jaar na het vertrek van A.(...) problemen kreeg met de taliban, verklaarde u plots dat de taliban u ook in die tussenliggende periode (eerder dus) regelmatig zochten. Ze vroegen regelmatig toen naar u en waar u was. Deze verklaring kan echter niet overtuigen. Vooreerst mag verwacht worden dat u dit eerder tijdens het persoonlijk onderhoud aangaf, quod non. Bovendien kan worden verwacht dat de taliban – indien ze effectief toen reeds geïnteresseerd waren in u - u met dwang of geweld meenamen tijdens één van hun vele bezoeken in die periode aan de woning van uw maternale oom waar u toen verbleef. U gaf immers duidelijk te kennen zich in de woning te hebben bevonden toen ze langskwamen (NPO2, p. 10 en 22).

*Aansluitend op voorgaande dient te worden opgemerkt dat u wisselende verklaringen aflegde over de problemen van uw familie nadat u Afghanistan verliet. U gevraagd of uw familie nog problemen ondervond na uw vertrek verklaarde u vooreerst dat er geen problemen meer zijn. Volgens u zijn er geen problemen omwille van de fysieke beperking van uw broer en het feit dat uw moeder een vrouw is (NPO1, p. 12). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS herhaalde u in eerste instantie uw eerdere verklaringen. U verwees ditmaal ook naar de leeftijd van uw moeder en maternale oom (NPO2, p. 11). U veranderde echter vervolgens uw antwoord door plots te stellen dat u dacht dat uw familie nog steeds wordt geplaagd door de taliban. Dit bleek echter een vermoeden te zijn omdat uw moeder en maternale oom u niets vertellen over incidenten of gebeurtenissen na uw vertrek (NPO2, p. 11). Uiteindelijk bleek dat uw moeder toch informatie gaf. Volgens haar is de taliban na uw vertrek niet meer langsgekomen bij het huis van uw maternale oom. De taliban trachten via de dorpelingen en uw maternale oom wel te weten waar u bent. Opnieuw veranderde u uw verklaringen door aan te geven dat de taliban **misschien** vroegen aan de dorpelingen waar u was. Het feit dat u geen duidelijk beeld kon geven over de situatie waarin uw familie zich bevindt na uw vertrek doet de wenkbrouwen fronsen. Er dient te worden verwezen naar de ernstige bedreigingen van de taliban zoals door u voorgehouden. U verklaarde namelijk dat de taliban uw moeder, uw broer en uw maternale oom zouden vermoorden indien u weigerde de logistieke taak uit te*

voeren of indien u uw familie zou inlichten over uw betrokkenheid bij de taliban (NPO2, p. 11, 17 en 20). Het is niet geloofwaardig dat de taliban geen verdere stappen ondernamen nadat zowel u als uw broer wegvluchtten van hen. Verwacht mag worden dat de taliban genoeg hadden van de ongehoorzaamheid van uw familie. Bovendien bleek uit uw verklaringen dat u amper interesse toonde in de situatie van uw familie na uw vertrek uit Afghanistan. U verklaarde namelijk finaal hiernaar niet te vragen. U zei: **"wat daar allemaal gebeurd, ik wil dat niet weten (NPO2, p. 21)."** Het dient gezegd dat van iemand die internationale bescherming vraagt mag verwacht worden hij al het mogelijke doet om informatie te verzamelen die zijn relaas ondersteunen. Uw gebrek aan interesse in de verdere evolutie van uw persoonlijke problemen, doet afbreuk aan de ernst van uw voorgehouden vrees voor vervolging en ondermijnt tevens de geloofwaardigheid van uw relaas.

Omwille van bovenstaande redenen slaagde u er niet in de problemen van u en uw familie met de taliban aannemelijk te maken. Bijgevolg kan u in uw hoofde niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging omwille van problemen met de taliban.

De door u ter staving van uw verzoek om internationale bescherming voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Uw Pakistaanse vluchtelingenkaart vormt louter een aanwijzing van uw identiteit die hier verder niet ter discussie staat."

De door verzoeker per aanvullende nota bijgebrachte foto's van zijn oom waaruit volgens verzoeker duidelijk blijkt dat zijn oom wel degelijk bestaat en een commandant was bij de taliban en thans een belangrijke positie heeft binnen het regerende regime kan niet overtuigen. Uit de door verzoeker bijgebrachte foto's kan niet worden afgeleid dat de persoon die hierop wordt afgebeeld daadwerkelijk verzoekers oom is. Hieruit blijkt ook niet wat de link is van deze persoon met verzoeker, wat zijn functie is bij de taliban en al evenmin wat zijn huidige positie is bij de taliban. Overigens hebben dergelijke foto's een uiterst relatieve bewijswaarde wegens mogelijke inscenering ervan.

Het medisch attest dat hij eveneens per aanvullende nota neerlegt waaruit blijkt dat hij een verwonding opliep toen hij zei dat hij de opdracht van de taliban niet wilde aanvaarden, is ook niet bij machte een ander licht te werpen op voormelde concrete vaststellingen.

Hoewel een medisch attest het bestaan van bepaalde letsels kan aantonen, vormt het neergelegde attest geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de genoemde letsels werden opgelopen. Een arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan deze vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen letsels, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de verklaringen van de patiënt. Uit het neergelegde medisch attest blijkt dat verzoeker verklaarde dat de verwonding werd toegebracht door de taliban. De arts stelde naar aanleiding van zijn klinisch onderzoek louter vast dat verzoeker een litteken heeft aan de linkerkant van zijn kin, waardoor ook hier niet met volledige zekerheid kan worden uitgesloten dat het litteken een andere oorzaak heeft.

Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van de verzoekende partij in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang alsook in het licht van algemene situatie in Afghanistan, acht de Raad het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt Afghanistan te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging.

Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat derhalve hem het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend.

Aldus blijkt niet dat verzoeker voor zijn komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond. Evenmin zijn daartoe andere concrete indicaties.

Verzoeker stelt dat hij in geval van terugkeer zal opgemerkt en negatief gepercipieerd zal worden en dit te meer hij niet meer de persoon is die hij in Afghanistan was, maar onderweg en nu naar aanleiding van een lange reisweg en een verblijf in België een persoonlijk ontwikkeling heeft doorgemaakt die hem moreel, religieus, maatschappelijk en qua mens- en maatschappijvisie mijlenver verwijderd heeft van het kader zoals dat door het *de facto* talibanregime wordt ingericht. Ook wijst verzoeker erop dat er rekening moet gehouden worden met zijn kort verblijf in Afghanistan in een regio die als radicaal kan bestempeld worden en waarin hij dus zeker argwanend zal worden bekeken.

Om het risico op vervolging beter te kunnen inschatten, acht de Raad het van belang zicht te krijgen op de huidige 'geldende normen' in de Afghaanse samenleving voor personen met het profiel van verzoekende partij en het handhavingsbeleid ervan.

De Raad is zich ervan bewust dat de machtsovername door de taliban een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername, waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. De Raad oordeelt dat er wel degelijk voldoende informatie voorhanden is om de nood aan internationale bescherming, zowel op grond van artikel 48/3 als op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, te analyseren. Het betoog van verzoeker doet hierover niet anders oordelen.

Op basis van de objectieve landeninformatie, die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, kan volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO *Afghanistan Country Focus* januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft *de-facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht. (EASO "*Afghanistan Country Focus*", januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de-facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de-facto*-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA "*Afghanistan security situation*" augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van "*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA "*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*", p. 17).

Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 45-48). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels uitgebreider dan was voorzien door het *de-facto*-ministerie in Kabul. Dit gebeurt onder meer in de provincies Takhar en Badakhshan waar het *de-facto*-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, "Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate", van 15 juni 2022 in EUAA "*Afghanistan security situation*" augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat betreft "*zina*" – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van

mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, *"Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23-24). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("Ministry of Communications and Information Technology") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met *"immorele inhoud"* te beperken. (EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 44). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (*Denmark, DIS, Afghanistan – taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, *"Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada"*, 8 December 2021 in EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 50-51). Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA *"Guidance Note"* van april 2022 die verwijst naar de EASO COI query *"Afghan nationals perceived as 'Westernised'"*, 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

(i) personen “die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;

(ii) personen die “verwesterd” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn. Er dient sprake te zijn van kenmerken of overtuigingen die dermate fundamenteel zijn voor de identiteit of morele integriteit van een verzoeker dat niet mag worden gevraagd dat hij deze opgeeft (HvJ 5 september 2012, in de gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, Bondsrepubliek Duitsland tegen Y en Z, punten 70-71). Evenmin zal elke Afghaan die terugkeert uit Europa een verwestering worden toegedicht omwille van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. In dit verband wijst de Raad op het arrest Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) van 28 juni 2011, par. 275, en wat het EHRM daarin heeft overwogen over de mogelijkheid “to play the game”. Het komt aan verzoeker toe *in concreto* aan te tonen dat hij daadwerkelijk is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van “zina” kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij in haar aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA, “Country guidance: Afghanistan” januari 2023, p. 21 en 72-79).

In casu maakt verzoeker geenszins aannemelijk dat hij zich dermate westerse waarden en normen daadwerkelijk heeft eigen gemaakt dat hij bij terugkeer naar Afghanistan om deze reden problemen zal kennen onder het talibanregime en zijn huidige wetgeving, voorschriften, gebruiken en aanbevelingen. Enig internaliseren van westerse waarden en normen wordt niet *in concreto* aangetoond.

Een louter door tijdsverloop ontwikkelde westerse levensstijl is in beginsel geen afdoende reden om te worden erkend als vluchteling, tenzij verzoeker aannemelijk maakt dat deze levenswijze bijzonder belangrijk is voor hem en een wezenlijk bestanddeel vormt van zijn identiteit of zijn morele integriteit. Het komt aan verzoeker toe om dit aan te tonen, met name dat hij bepaalde concrete gebruiken of elementen van een levensstijl heeft aangenomen die deel uitmaken van of dermate fundamenteel zijn voor zijn identiteit of morele integriteit dat er van hem niet mag worden verwacht dat hij afziet van dit gedrag of deze levenswijze opgeeft dan wel aanpast om problemen te ontlopen wegens het niet naleven van de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban. Verzoeker blijft daartoe evenwel in gebreke.

Verzoeker toont niet aan dat hij de Afghaanse gebruiken, waarden en normen waarin hij is opgegroeid heden niet langer kent. De duur van zijn verblijf in België sinds maart 2022, is verder zo kort dat niet kan worden aangenomen dat verzoeker dermate is verankerd in de Belgische samenleving dat hij geen sterke voeling meer zou hebben met zijn land van herkomst en niet langer bekend zou zijn met de Afghaanse normen en waarden, mede gelet op zijn verklaring dat hij vanaf 2015 tot aan zijn vertrek uit Afghanistan nooit elders heeft gewoond (Verklaring DVZ, vraag 10) en in Afghanistan heeft gewoond en gewerkt (Notities van het persoonlijk onderhoud van 28 februari 2023, p. 5, 6, Verklaring DVZ, vraag 12) en dat bijgevolg duidelijk uit zijn verklaringen blijkt dat hij weet wat het leven inhoudt bij aanwezigheid van de taliban (Notities van het persoonlijk onderhoud van 28 februari 2023, p. 6, 12).

Volledigheidshalve wijst de Raad erop dat verzoeker Afghanistan op *quasi* meerderjarige leeftijd heeft verlaten, zodat hij op dat ogenblik al gevormd was en de jaren des onderscheid had bereikt. Verzoeker laat na om *in concreto* aan te tonen dat zijn louter verblijf in Europa hem dermate zou hebben verwesterd dat hij niet zou kunnen terugkeren naar en/of aarden in Afghanistan.

Ook wijst verzoeker erop dat er rekening moet gehouden worden met zijn kort verblijf in Afghanistan in een regio die als radicaal kan bestempeld worden en waarin hij dus zeker argwanend zal worden bekeken. Verzoeker brengt geen enkel concreet argument aan waaruit zou blijken dat hij argwanend zou worden bekeken te meer de taliban in zijn regio reeds de plak zwaaide voor de machtsovername.

Gelet op het voorgaande, maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat hij in die zin een risico loopt om vervolgd te worden

Verder maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij voor zijn vertrek uit Afghanistan reeds in die mate in het vizier is gekomen dat hij in de specifieke negatieve aandacht stond van de taliban. Evenmin zijn er andere indicaties die daarop wijzen. Nu niet aannemelijk wordt gemaakt dat verzoeker Afghanistan verliet omwille van persoonlijke problemen met de taliban, zoals hierboven vastgesteld, blijkt niet dat hij bij terugkeer naar dit land omwille van een vooraf bestaand probleem met de taliban of zijn lokale gemeenschap een risico zou lopen om te worden gevisieerd door de taliban.

Gelet op zijn individuele omstandigheden kan *in casu* niet worden aangenomen dat verzoeker dient te vrezen voor vervolging of ernstige schade omwille van een terugkeer uit Europa en/of een (toegeschreven) verwestering.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat hij zijn voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

In de mate dat verzoeker verwijst naar de humanitaire situatie en socio-economische in Afghanistan, herinnert de Raad eraan dat artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting vormt van artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (heden: de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU)).

Het begrip "*ernstige schade*" in dit artikel heeft betrekking "*op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade*", met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het EVRM en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het EHRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 28, 32).

Het Hof van Justitie heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden de richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, sub b) van de richtlijn 2004/83, naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling.

Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet moet

voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Boj, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, M.P., pt. 51 en 57-58).

De verzoekende partij moet daarbij aannemelijk maken dat zij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Boj, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova e.a., punt 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de “*Country Guidance: Afghanistan*” van EUAA van januari 2023 (p. 111: “*Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.*”).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waar de actor-vereiste eveneens is vervuld.

De kernvraag is of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, *in casu* de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

Na lezing van alle objectieve landeninformatie die ter beschikking wordt gesteld, kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperioden, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor

internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geviseerd of dat hij behoort tot een groep van geviseerde personen; hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

Hoewel zulke mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM *in casu* buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviseerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door verwerende partij bijgebrachte landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de taliban het hele Afghaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en het *National Resistance Front* (hierna: NRF) en anderzijds tussen de taliban en ISKP.

Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard. Het NRF maakt voornamelijk gebruik van *guerrilla*-oorlogstactieken en *hit and run*-aanvallen gericht op *checkpoints* en buitenposten van de taliban. ISKP neemt zijn toevlucht tot aanvallen op veiligheidskonvooien, controleposten en personeel van de taliban, waarbij vaak gebruik wordt gemaakt van *Improvised Explosive Devices* (IED's). De activiteiten van de taliban tegen ISKP omvatten het opzetten van controleposten, huiszoekingen, moorden en gedwongen verdwijningen van vermoedelijke ISKP-leden, waaronder leden van salafistische gemeenschappen. Daarnaast is ISKP ook verantwoordelijk voor verscheidene aanvallen op personen met uiteenlopende profielen (voormalige *Afghan National Defense and Security Forces* (hierna: ANSF), activisten, enz.) en aanvallen op de

sjiitische minderheid in stedelijke gebieden. Ook de taliban onderneemt doelgerichte acties tegen leden van de voormalige ANSF alsook tegen ex-overheidsmedewerkers.

Volgens de UCDP-gegevens gaat het in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 om 925 veiligheidsincidenten, *i.e.* 'incidents with at least one recorded fatality', over het hele land waarbij het aantal dodelijke burgerslachtoffers, in die periode, wordt geschat op 1 270 in totaal, waarvan de meesten vielen in de provincie Kaboel (459), gevolgd door Kunduz (179), Balkh (92), Herat (92), Kandahar (89) en Panshir (79) (EUAA, "Country Guidance Afghanistan", januari 2023, p. 122-123).

UNAMA registreerde in de periode tussen 15 augustus 2021 en 30 mei 2023 in totaal 3 774 burgerslachtoffers (waarvan 1 095 dodelijke en 2 679 gewonden), wat een significante daling is in vergelijking met de vorige jaren (EUAA, *Afghanistan. Security Situation*, augustus 2022, p. 62, en UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023). Hiervan viel meer dan drie vierde (2 814 slachtoffers) te betreuren bij IED's-aanvallen op bevolkte gebieden, zoals gebedshuizen, markten en scholen. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ondanks een aanzienlijke daling van het aantal conflict gerelateerde burgerslachtoffers in Afghanistan sinds 15 augustus 2021, is er geen overeenkomstige daling van de burgerschade veroorzaakt door zelfmoordaanslagen. Uit de cijfers van UNAMA blijkt niet alleen dat er nog steeds burgerslachtoffers vallen als gevolg van dergelijke aanvallen, maar ook dat de dodelijkheid van zelfmoordaanslagen sinds 15 augustus 2021 is toegenomen, waarbij een kleiner aantal aanvallen een groter aantal burgerslachtoffers maakt (UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023).

De VN *Human Rights Council* stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 91%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekent zich af in de eerste helft van 2022 en is vooral merkbaar in plattelandsgebieden, waar voorheen veel confrontaties tussen de taliban en de voormalige ANSF plaatsvonden.

ACLED documenteerde 2 635 veiligheidsincidenten tijdens de referentieperiode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022, waarvan 1 164 gecodeerd werden als "gevechten", 994 als "geweld tegen burgers" en 477 als "explosies/geweld op afstand" (EUAA, "Country Guidance Afghanistan", januari 2023, p. 122). Daarbij zouden minstens 4 602 doden zijn gevallen, waarvan 842 in het kader van geweld tegen burgers (EUAA, "COI Query Afghanistan", november 2022, p. 10).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

De significante daling van het aantal geweldsincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername door de taliban keerden veel van de nieuwe ontheemden terug naar hun regio van herkomst. De IOM meldde dat van augustus tot eind 2021 in totaal 2 194 472 ontheemden naar hun herkomstregio's zijn teruggekeerd (EUAA, "Country Guidance Afghanistan", januari 2023, p. 124).

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Het voorgaande vindt steun in de "Country Guidance Afghanistan" van EUAA van januari 2023.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Nangarhar.

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat het geweld aldaar een hoog niveau bereikt, waardoor er een hogere mate aan individuele elementen vereist is om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar het grondgebied, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de *Country Guidance Afghanistan* van januari 2023.

Verzoeker voert echter geen persoonlijke elementen aan die aantonen dat hij bij een terugkeer naar zijn regio van herkomst een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. In het kader van de devolutive kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoont.

2.6. Verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes oktober tweeduizend drieëntwintig door:

C. DIGNEF, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF